



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 566/2014-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť O. F., zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Richard Bauer, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 39/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. F. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. januára 2014 doručená a 14. apríla 2014 doplnená sťažnosť O. F. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 39/2011.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 11. marca 2011 podal okresnému súdu návrh *„o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátu...“*. Po doplnení návrhu 24. marca 2011, 15. júna 2011 a 22. júna 2011 okresný súd uznesením č. k. 25 C 39/2011-58 z 13. septembra 2011 vyzval odporcu na vyjadrenie, ktoré mu tento doručil 27. októbra 2011. Dňa 17. februára 2012 sa sťažovateľ vyjadril k vyjadreniu odporcu. Uznesením č. k. 25 C 39/2011-70 zo 4. apríla 2012 okresný súd vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu (predmetné rozhodnutie pre problémy okresného súdu s doručovaním sťažovateľ prevzal až 5. apríla 2013, pozn.). Dňa 12. júna 2013 sa vo veci konalo pojednávanie. Keďže sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti proti konajúcej sudkyňi, vec bola 17. júna 2013 predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave, ktorý mu ju obratom 9. júla 2013 vrátil pre účely ďalšieho prerokovania a rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že v nasledujúcom období nedošlo zo strany okresného súdu k vykonaniu akéhokoľvek úkonu smerujúcemu k nariadeniu pojednávania, resp. ku skončeniu predmetnej veci, 5. augusta 2013 podal sťažovateľ sťažnosť na prietahy v konaní v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Uvedenú sťažnosť podpredsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr 2214/2013 z 22. augusta 2013 vyhodnotila ako nedôvodnú.

Sťažovateľ sa domnieva, že *„okresný súd je zodpovedný za celkovú neprimeranú dĺžku namietaného konania v trvaní takmer 34 mesiacov od podania žalobného návrhu, počas ktorej nekoná efektívne a bez zbytočných prietahov takým spôsobom, aby poskytol sťažovateľovi v namietanom konaní relevantnú ochranu jeho práv a oprávnených nárokov v zmysle návrhu vo veci samej“*.

Na základe uvedených skutočností preto v petite žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 39/2011 porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 7 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 876,87 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 39/2011, ktorú odôvodňuje jednak neprimeranou dĺžkou napadnutého konania v trvaní takmer 34 mesiacov, ako aj neefektívnou činnosťou okresného súdu.

Ústavný súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 35/01, III. ÚS 103/0, III. ÚS 162/2012) a že nie každý zistený prietáh v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 66/02, I. ÚS 120/03, III. ÚS 190/04, III. ÚS 372/09). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie označených práv však môže vyplývať aj z toho, že ich porušenie sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáchoch (m. m. IV. ÚS 147/04). V súvislosti s uvedeným ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že jeho judikatúra v zhode s rozhodovaním Európskeho súdu pre ľudské práva považuje za primeranú dobu súdneho konania v rozsahu dvoch až troch rokov na jednom stupni podľa zložitosti veci.

Ústavný súd zistil, že okresný súd rozsudkom č. k. 25 C 39/2011-125 z 31. marca 2014, t. j. tri roky po podaní návrhu, tento v celom rozsahu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ 4. júna 2014 odvolanie, o ktorom odvolací súd dosiaľ nerozhodol.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že sťažovateľom vznesená námietka nie je dôvodná, a keďže v danom prípade nezistil žiadnu možnosť porušenia označených práv sťažovateľa okresným súdom, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, predloženú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

V prípade, že na základe podaného opravného prostriedku v budúcnosti dôjde k zrušeniu uvedeného rozsudku okresného súdu, má sťažovateľ možnosť opakovane podať sťažnosť ústavnému súdu, v rámci ktorej bude zohľadnený celý doterajší priebeh konania, to znamená, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami v nej uvedenými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2014